

[Dalsgaard.]

hurtigt enighed om, at lovforslaget burde fremmes allerede i dette folketingsår, og jeg kan på venstres vegne anbefale dets vedtagelse.

Clara Munck: Da mit partis ordfører ved første behandling af dette lovforslag, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, desværre ikke er i stand til at være til stede ved anden behandling, skal jeg på det ærede medlems og det konservative folkepartis vegne udtale stor velvilje ved dette lovforslags fortsatte behandling.

Vort partis ordfører gjorde ved første behandling opmærksom på, at vi ville finde det rimeligt, bl. a. når man drøftede den støtte, der ligger til uddannelsen i dette lovforslag, at folketinget fik mulighed for at drøfte støtteforanstaltninger i al almindelighed for unge under uddannelse. Vi har ikke haft mulighed for under udvalgsarbejdet at komme ind på alle disse enkeltheder, og jeg går derfor ud fra, at folketinget på anden vis får mulighed for at beskæftige sig med alle problemerne.

Det var med nogen undren, vi inden for mit parti gennem aviserne erfarede, at den højtærede statsminister mente, at dette lovforslag ikke behøvede at vedtages i denne samling, og derfor har vi kun med glæde under udvalgsarbejdet kunnet konstatere, at folketingets forskellige grupper var enige om, at dette måtte være en sag, der hastede.

Jeg skal ikke her udtale mig om bolig-situationen. Det er vor tro uanset den vanskelige situation ikke mindst for ungdommen, at denne lov vil hjælpe de unge, sådan at kollegiebyggeriet kan skyde mere op, end vi har set det indtil nu.

Mit partis ordfører pegede også ved første behandling på, at der efter hans mening måtte ske en ændring i lovforslagets § 1, således at det ikke kun var selvejende institutioner, der kunne få støtte efter loven, men at fonds o. lign. kunne komme i betragtning. Jeg tror, at det ærede medlem hr. Albertsen gjorde sig skyldig i en fejltagelse ved nu at sige, at den ændring, den højtærede undervisningsminister har bebudet, også skulle omfatte kommuner. Det var vi jo netop enige om ikke skulle være tilfældet. Når det var

afgørende for mit partis ordfører at få fonds o. lign. med, skyldes det en argumentation, vi har haft mulighed for nærmere at bedømme under udvalgsarbejdet, og som jeg derfor heller ikke skal komme ind på.

Vi er som sagt tilfredse med den måde, hvorpå lovforslaget blev behandlet under udvalgsarbejdet. Vi er enige i det ændringsforslag, den højtærede undervisningsminister har bebudet at ville stille, og kan kun anbefale lovforslagets endelige vedtagelse.

Else-Merete Ross: Da hele udvalget indstiller lovforslaget til vedtagelse, har jeg ikke mange bemærkninger at gøre.

Jeg håber ikke, det vil vække mishag hos noget æret medlem her i salen, når jeg udtrykker glæde over, at alle ærede medlemmer i udvalget har været fremkomme-lige, og at det derfor vil lykkes os at behandle lovforslaget færdigt i denne samling.

Selv om det muligvis kan være vanskeligt at få igang sættelsestilladelse til kollegiebyggeri lige med det samme, kan man, når loven er vedtaget, dog sikre sig de nødvendige arealer og også projektere, så at tiden derved udnyttes.

Jeg finder, det er af betydning, at vi har fået klarlagt, hvilke opgaver Kollegieselskabet af 1960 har, nemlig kollegiebyggeri i forbindelse med de højere læreanstalter i København og Århus. Desuden kan Kollegieselskabet drage omsorg for kollegiebyggeri, hvor dette ikke sker på lokalt initiativ. Jeg tror dog, at denne lov vil bevirke, at der virkelig kommer gang i det lokale initiativ.

I betænkningen har vi, selv om den højtærede minister også gjorde det i sin fremsættelsestale, lagt vægt på, at fremhæve, at kollegiebyggeriet skal gælde for alle unge under uddannelse og ikke blot for unge under højere uddannelse. Dansk Kvindesamfund har i en skrivelse til udvalget understreget betydningen af, at disse kollegier indrettes til unge af begge køn. Udvalget mente, der var taget tilstrækkeligt hensyn hertil, idet betænkningen taler om „alle unge“. Jeg ville ønske, at det var tilfældet. Da man i sin tid drøftede menneskerettighedernes erklæring,